

د شیعکانو عقیده

Pashto
پښتو

لقمان حکیم حکمت

عبد الرحيم سلطان

PASHTO
پښتو

الكتاب التعاوني للدعوة والإرشاد و توعية الجاليات بالربوة، ١٤٤٠ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

عبدالبصیر، لقمان حکیم

من عقائد الشیعہ - اللغة البشتو . / لقمان حکیم عبدالبصیر . - الریاض، ١٤٤٠ هـ

٤٨ ص، ١٢ سم x ١٦,٥ سم

ردمک : ٩٧٨-٦٠٣-٨٢٤٩-٤٢٠

١- الشیعہ . أ. العنوان

١٤٤١/١٥٥٦

٢٤٧ دیوی

رقم الایداع: ١٤٤١/١٥٥٦

ردمک : ٩٧٨-٦٠٣-٨٢٤٩-٤٢٠

مركز أصول
Osoul Center

أعد هذا الكتاب وصمّم من قبل مركز أصول، وجميع الصور المستخدمة في التصميم يملك المركز حقوقها، وإن مركز أصول يتيح لكل مسلم طباعة الكتاب ونشره بأي وسيلة، بشرط الالتزام بالإشارة إلى المصدر، وعدم التغيير في النص، وفي حالة الطباعة يوصي المركز بالالتزام بمعاييره في جودة الطباعة.

+٩٦٦ ١١ ٤٤٥ ٤٩٠٠ ☎

+٩٦٦ ١١ ٤٩٧ ١٢٦ 📄

ص. ب. ٢٩٤٦٥ - الریاض ١١٤٥٧ ✅

osoul@rabwah.sa @

www.osoulcenter.com 🌐

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لریک

۹	شیعکان کله رابنگاره شول؟
۱۱	شیعکانو ته ولې روافض ویل کیږي؟
۱۵	په امامت کې شیعکان خه عقیده لري؟
۱۹	په خپلو امامانو کې د شیعکانو عقیده؟
۲۱	د رجعت عقیده چې شیعکان پرې ايمان لري؟
۲۳	د رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم صحابه و باره کې شیعکان خه عقیده لري؟
۲۷	د سنیانو اپوند شیعکان خه عقیده لري؟
۲۹	د شیعکانو په نېز (تفقیه) خه ته ویل کیږي؟
۳۳	د عاشوراء په ورځ کې شیعکان خه عقیده لري؟ او دهغوى په نېز یې خه فضیلت دی؟
۳۵	د رفاصه شیعکانو په نېز د (طینه) عقیده خه شي ده؟
۳۷	په متعه کې د شیعکانو خه عقیده ده او خومره غور ده؟
۴۱	په بیعت کې شیعکان خه عقیده لري؟
۴۳	د اهل السنۃ او شیعکانو ترمنځ د خلاف اسباب خه شي دي؟

الحمد لله وحده، والصلوة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وسلم
تسلیماً کثیراً أما بعد:

شیعکان کله رابنکاره شول؟

شیعکان هغه وخت منځ ته راغل چې د عبدالله بن سبأ په نوم یو یهودي رابنکاره شو، او د ال بیت (د نبوت کورني) سره یې د مینې او محبت گمان لرو، په علی رضي الله عنه کې یې سخته غلو وکړه دعوه دنګله یې واچوله چې دهغه په خلافت نبي صلي الله عليه وسلم وصيت کړي دي او بیا یې د ربویت ترمرتبې هم پورته کړ، په دې باندي د شیعکانو کتابونه خپله هم ګواهي ورکوي قمي (شیعه) یې په خپل کتاب (المقالات والفرق) کې یې په وجود اعتراف کوي او هغه لوړۍ سړۍ یې بولی چې د علی رضي الله عنه په امامت او ببرته راتګ باندي یې عقیده لرله، این سبأ یهودي لوړۍ هغه خوک دي چې ابوبکر او عمر او عثمان بلکې تولو صحابه کرامو رضي الله عنهم ته یې سپکې ستغې (طعن) په خرگند ډول کول، په همدي باندي نوخنې په خپل کتاب فرق الشيعة کې او کشي په کتاب (رجال الكشي) کې او په معاصرو شیعکانو کې یې په وجود باندي محمد علی المعلم په خپل کتاب عبدالله بن سبأ الحقيقة المجهولة هم اعتراف کړي دي دا کتاب په اصل کې د یو شیعي پر کتاب (عبدالله بن سبأ وأساطير أخرى) باندي رد دي، چې مرتضی عسکري لیکل دي هغه په خپل کتاب کې د عبدالله بن سبأ له شخصیت خخه په تپه انکار کړي دي.

او اعتراف د دلیلونو سرخیل دي، سره له دې چې مذکوره خلک د شیعکانو مذهبی علماء دي.

شیعگانو ته ولې روافض ویل کېږي؟

شیعگانو ته روافض څکه ویل کېږي چې دوى زيد بن علي بن الحسین ته راغلل او ورته بې وویل: چې له ابوبکر او عمر نه براءت اعلان کړه، ترڅو مونږ ستا په ملګرتیا کې پاتې شو،

هغه ورته وویل: ابوبکر او عمر مې د نېکه ملګري ول، او زه ورسره مینه لرم،

شیعگانو ورته وویل: (إذَا تَرَفَضُكَ) بیا به دې مونږ پرېږدو
نوڅکه ورته روافض ویل کېږي،

اوڅوک چې ورسره په بیعت کې پاتې شول نو (زیدیه) ورته وویل شول،

رافضي شیعگانو ته امامي، اثنا عشریه او جعفریه هم ویل کېږي

د شیعگانو په نېزد (بداء) عقیده خه ته ویل کېږي چې باور پرې لري؟

(بدا) په اصل کې د پتوالي نه وروسته بنکاره کېدو ته ویل کېږي، او د نوي فکر او رايې نشأت ته (بداء) هم ویل کېږي

خوپه دواړو معناګانو کې د بداء مطلب دا دی چې مخکې ورنه جهالت او ناپوهی وي، د الله پاک په حق کي (بداء) دواړه معناګانې هېڅ امکان نه لري خو بیا هم شیعگان يې الله ته منسوبي، له ریان بن صلت نه روایت دی هغه واي:

ما له رضا نه واورېدل چې ویل بې الله هېڅ پېغمیر نه دی راستولی مکر په دې چې شراب حرام کړي اوپه (بداء) د خلکو عقیده جوره کړي، او له

ابوعبدالله عليه السلام نه روایت کوي: د بداء په خبر بل هېچ نشته چې د الله
عبادت پري وکړي شي.

مالک الجھنی واي: ما له ابوعبدالله عليه السلام نه اوربدي دي ويل ې: که
خلکو ته د ډي معلومات وي چې په بداء کې خبرې کول خومره ثواب لري نو
په بداء کې به له خبرو نه نه وي سترې شوي.

مسلمانه وروره! وګوره چې شیعکان الله پاک ته خنګه جهل او جهالت
منسوبوي، حالانکه الله پاک د خپل خان متعلق واي:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا أَنَّهُ﴾ [سورت نمل: ٦٥]

ورته وواي چې په اسمان او حمکه کې له الله نه بغير نور خوک پت او
پناه نه پېژني.

په هغه قرانکريم کې شیعکان خه عقیده لري چې زمونږ مخې ته پروت
دي او الله ېي په خپله حفاظت کوي؟

رافضه طبقه خلک چې په ډي وخت کې په (شیعکانو) شهرت لري واي:
کوم قران چې له مونږ سره دي، بیخني هغه قران نه دی چې په پېغمبر صلی الله
عليه وسلم باندې الله پاک نازل کړي، بلکې په دېکې تحریف او تبدیل شوي
دي، لاس وهنې پکې شوي دي.

د شیعکانو جمهور محدثین پر ډي عقیده لري چې په قران کې لاس وهنې
شوي دي، دا خبره نوري طبرسي په خپل كتاب (فصل الخطاب في تحریف كتاب
رب الأرباب) کې هم ذکر کړي ده، محمد بن یعقوب کلیني په خپل كتاب
(اصول الكافي) کې د (أنه لم يجمع القرآن كله الا الأئمة) باب لاندې له جابرنه

روایت کوي چي له ابوجعفر نه بي او رسپلي دي ويل بي ، په خلکو کي که هرخوک د قول قران لکه خنگه چي الله نازل کړي دي د راغوندو لو دعوه ولري نو غټه او سوچه دروغجن دي له علي بن ابي طالب او له هغه نه وروسته امامانو نه بغير بل هېڅ چا قران لکه خنگه چي الله نازل کړي دي هېڅ چا نه راغونډه کړي دي او نه بي حفظ کړي دي.

هشام بن سالم له ابو عبد الله عليه السلام خڅه روایت کوي هغه واي: کوم قران چي جبريل عليه السلام محمد صلی الله عليه وسلم ته راوړي دي اولس زره ایتونه بي لول.

او د دودي شیخ مجلسی ددي روایت توثيق کړي او په خپل کتاب مرآة العقول کي واي: حدیث موثوق او صحیح دی.

بیا واي: چي دا روایت صحیح دی خوپته دي نه وي چي دا روایت او ددي په خیر نور پیر صحیح او صریح روایتونه شته چي دقران په کمی او تغییر باندي دلالت کوي، او دا روایتونه زما په نیز باندي تواتر معنوي درجی ته رسپړي.

د دې مطلب دا دی چي د کوم قران دعوه شیعگان لري له اوسمهال موجود قران نه بي ایتونه دېر ول، سره له دې چي د قران د حفاظت ذمه داري دري خله الله پاک په خپله اخستي ده! نعوذ بالله. که خه هم د (تفییه) په بنستې شیعگان د نوري طبری له کتاب نه براءت اعلانوي، خود کتاب اړوند د شیعه علماء په سلګونو داسي اقوال شته چي دقران په تحریف او تبدیل باندي کلکه عقیده لري، او په دي يې کلک ايمان دی خو شیعگان دا نه غواړي چي په قران کي د تحریف اړوند عقیده يې خلکو ترمنځ الله کوله جوړه کړي.

په امامت کې شیعکان خه عقیده لري؟

د شیعکانو په نېز د امامت عقیده هغه اصل دی چې د تولو حدیثونو مدار یې په همدي دی، او همدا یې د عقیدې بنست دی، د امامت عقیدوي اثرېي په فقهې او تفسیرونو او نورو علومو کې بیخني خرگند بریښي.

محمد حسین کاشف الغطاء د امامتتعريف داسي کوي:

امامت د نبوت په خبر الهي منصب دی، لکه خنګه چې الله پاک د نبوت او رسالت لپاره د خپلې مرضی له مخې خلک غوره کوي او د رسالت تایید یې په معجزاتو کوي چې د الله له پلوه معجزات د نص وجوهي حکم لري، همدا راز الله پاک د امامت لپاره هم خلک غوره کوي او خپل پېغمبر ته امر کوي چې په امامت یې نص خلکوته واوروی، او له خان خخه وروسته یې د خلکو لپاره فرمانروا و ګماري (تعین کري).

نعمه الله جزائي د امامت متعلق واي: عام امامت له نبوت او رسالت خخه هم پورته مرتبه لري.

هادي طهراني یې اړوند واي: امامت پر نبوت باندي تفوق لري، له دي کبله چې امامت دريمه مرتبه ده نو خکه خو الله ابراهيم عليه السلام ته له نبوت او دوستانې خخه وروسته ورکړه.

تر دي چې امامي شیعکانو د شهادتینو چې د ګردو نېکو عملونو مدار او قبول وریسي تړل شوي دی ساقط ګرځولي دي او پرڅای یې ورله مزعوم

امامت قابل اعتراف او بنست گرخولی دی کلینی په خپل سند باندي له ابوجعفر خخه روایت کوي هغه وايي ، اسلام پر پنځه شيانو جور شوي دی لمونځ ، رکات ، روزه ، حج او ولايت ، خود ولايت په خبر بل خه ته دومره ترجيح نه ده ورکړل شوې ، خلکو خلورو شيانو ته زياته ترجيح ورکړه خو ولې ولايت يې پر خای پر بنвод.

د اثنا عشری امامي شیعکانو په نېټ ولايت عظيم قدر او احترام لري ، تردې چې اثنا عشری شیعکان د هغه چا په ګفر او ابدی دوزختیوب عقیده لري چې له ولايت نه منکروي.

محلسي په بخار الأنوار (۱۶۶ / ۴۷) کي باب اينښي دی چې د ولايت له عقیدي نه بغیر الله پاک هېڅ نېټ عملونه نه قبلوي.

د بابویه ځوې قمي وايي: زمونږ په عقیده د علي عليه السلام او ورڅخه د وروسته امامانو له امامت خخه د منکر حکم داسي دی لکه د انبیاو له نبوت خخه انکار کول.

بيا وايي: په هغه چا کې زمونږ عقیده چې علي عليه السلام په امام مني خو د نورو امامانو خخه منکروي داسي دی لکه د تولو انبیاؤ نبوت چې مني خود نېټ صلی الله عليه وسلم نبوت نه تسليموي.

کوم مسلمانان چې له امامت خخه منکر دي اړوند يې شيعه عالم طوسی د شیعکانو عقیده داسي ذکر کوي.

د امامت نه منل داسي ګفر دي لکه نبوت نه منل چې ګفر دي، ځکه چې په دواړو (امامت او نبوت) باندي ډجهل یو شي دي.

بل شیعه عالم مفید داماں شیعکانو اجماع ذکر کړي د چې خوک له
امامت نه منکر وي هغه کافر او په جهنم کې به هم په ابدی توګه وي، هغه
وای: امامی شیعکان په دې متفق دي چې که خوک د یو امام امامت هم ونه
منی او د الله د فرض کړي اطاعت خخه انکار وکړي نو دا سپری کافر، گمراه،
او د تل لپاره به په اور کې وي.

گرانه لوستواله وروره! و ګوره چې امامی شیعکان د امامت او ولايت خخه
منکر خنګه کافر بولی، سره له دې چې دوى بې خپله ثقل اصغر بولی، خو په
قران کې د تحریف په عقیده قایل ته کافر نه وای سره له دې چې دوى ورته
بپرته ثقل اکبر هم وای.

په خپلو امامانو کي د شیعکانو عقیده؟

رافضي شیعکان عقیده لري چې امامان پې معصوم دی او په غیبو باندي علم لري، کلیني په اصول الکافی کې نقل کوي چې جعفر صادق واي: مونږ د الله د علم خزانچیان يو مونږ معصوم قوم يو او خلک مو په فرمانبرداری باندي مامور دي او زمونږ له نافرمانی خه منعه راغلي ده د اسمان نه لاندي او د څمکې پرسرو په هر چا باندي مونږ د الله کامل حجت يو.

کلیني همدا راز په کافي کې د (أن الأئمة اذا شاؤاً أن يعلموا علِمُوا) باب لاندي له جعفر الصادق نه روایت کوي فرمایي:

که امام وغواري چې په خه شي پوهه شي پوهبدی شي، او چې کله مړ کېږي پنځل مرګ باندي خبر وي، او مرګ يې هم د خپل اختيارنه بغیرنه وي.

خميني بربراد شوی په خپل کتاب (تحریر الوسیلة) کې واي:

هر امام مقام محمود او لویه درجه لري، امام داسي تکویني واک او اختيار لري چې د نړۍ تول مخلوق يې د واک لاندي ذليل وي.

بيا واي: مونږ (دولس واره امامان) له الله سره خه شمېر حالات لرو چې دغه حالتونه ورسره نه نزدي ملاتک لري او نه کوم راستول شوی پېغمبر.

محترم لوستواله وروره! که غوارې چې د شیعکانو او شرک او غلو خخه په سمه توګه وخبرېږي نو معاصر شيعي عالم د على رضي الله عنه اړوند دا شعرونه ولوله:

أبا حسن أنت عين الإله

ابوحسه! ته پخپله حق معبود يې

وعنوان قدرته السامية

او د حق معبود د قدرت او توان نښه يې

وأنت المحيط بعلم الغيب

ته په ټولو غېي امورو باندي شامل علم لري

فهل تعزب عنك من خافية

ايا دا به سمه وي چې ستاله علم نه خه پت شته؟

وأنت مدير رحى الكائنات

ته ډیلو کائنا تو د میچن قابو کونکى يې

ولك أبحارها السامية

او د تولی نړۍ لوی لوی سمندر وونه ستا په واک کې دي

لك الامر إن شئت تحسي غداً

واکټول ستا دی که دي خوبنه وي سبا ته هم پېدا کول کولي شي

وإن شئت تسع بالناصية

او که وغوارې نو د تندي له وينستوو نه نیول کولي شي

درجعت عقیده چې شیعکان پري ايمان لري؟

يواخې دا نه بلکې شیعکان درجعت په نوم دینې بدعت هم لري، مفید (شیعه عالم دی) واي: امامي شیعکان د ډپرو مروپه ببرته د وجوبي راګرځدو عقیده لري.

د شیعکانو په ګومان رجعت دا دی چې اخرونخت کې به یې د (قائم) په نوم اخرنې امام راشي، له سرداب خه به راووخي او قول سياسي مخالفين به ذبح کړي، او شیعکانو ته به خپل هغه حقوق ببرته ورکړي چې د وخت په تېرېدو سره تري نورو ډلوټپلوا غصب کړي دي.

سید مرتضى په خپل کتاب (المسائل الناصريه) کې واي: د مهدی (ددوي دولسم امام چې قائم ورته ويلى شي) په وخت کې به ابوبکر او عمر په ونه کې په درا وڅړول شي، او له دار وروسته به ونه وچه کړسه شي.

مجلسي په خپل کتاب (حق اليقين) کې له محمد الباقر نه نقلوي:

کله چې مهدی راشي نو ام المؤمنين عايشه به ببرته راژوندي کړي او حد به پري قائم کړي.

دلته له رجعت خخه د شیعکانو مطلب د شیعکانو له دېسمانو نه انتقام اخستل دي، پونتنه دا ده چې د شیعکانو دېسمان خوک دي؟

مسلمانه وروره! راروان روایت کې به درته واضحه شي چې د اهل السنن والجماعت (مسلمانانو) سره شیعکان خومره حسد لري؟ او ببرته له یهودانو او نصرانيانو سره خومره مینه لري.

مجلسي په خپل کتاب (بخار الأنوار) د ابوبصیر په روایت ذکر کوي چې
ابوعبدالله عليه السلام ما ته وویل:

ای ابو محمده! لکه زه چې مهدی ته گورم اوډ خپل اهل او عیال په ملتیا په
مسجد السهله کې رابنکته شي بیا ورته ما وویل: له اهل ذمه سره به خه کوي؟

هغه وویل: د رسول الله صلی الله علیه وسلم په خبر به ورسره روغه جوره
وکړي، خوله پوره ذلت او هوان سره به تیکسونه هم ادا کوي، ما ورته وویل: او
له تاسو سره چې خوک دبمنې کوي؟

هغه وویل بیشکه الله پاک به د دوي ویني مونږ ته رواه کړي کله چې
زمونږ مهدی منظر راشي، نن ورڅ د دوي ویني په مونږ او تاسو باندي حرامي
دي، خیال کوه چې خوک دي دوکه نه کړي، خو چې کله زمونږ مهدی منظر
راشي هغه به د دوي نه د الله پاک او دهغه د رسول او زمونږ تولو دپاره بدله او
انتقام اخلي.

وکوره مسلمانه روره د شیعکانو مهدی خرنګه د یهودو او نصارا سره روغه
جوره کوي، او د دوي په مقابيل کي د اهل سنت والجماعت سره جنګ کوي.

در رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم صحابه و بارہ کی شیعگان خه عقیده لري؟

په صحابه کرامو رضي الله عنهم اجمعين کې د شیعکانو عقیده سپوري
ستغی ويل او هغوي کافر گکيل دي.

کلیني په (فروع الکافي) کې له ابو جعفر خخه ذکر کړي هغه واي: د نبي
کريم صلی الله علیہ وسلم نه وروسته د دريو صحابه کرامو نه بغېرټول مرتد
شوي دي، ما ووبل: کوم درې نه دي مرتد شوي؟

هغه ووبل: مقداد بن اسود، ابوذر الغفاری او سلمان فارسي.

مجلسي په بخار الأنوار کې ذکر کړي دي چې د علي بن الحسين يو غلام
واي:

چې زه ورسره يوه ورڅ ايکي يواختي وم، ما ورته ووبل: پر تا مې حق
چورپېري چې ابوبکر او عمر باره کې راته کره او سم معلومات راکړي،

هغه ووبل: دواړه کافران دي او هغه خوک هم کافر دي چې له دواړو سره
مينه لري.

ابو حمزة الشمالي واي: له علي بن الحسين خخه د ابوبکر او عمر اړوند
وېښتل شول هغه ووبل: دواړه کافران دي او چې خوک ورسره مينه لري هم
کافر دي.

دلته د ددي خبری یادونه ضروري ده چې علي بن الحسين او اهل بيت ټول

دادي خبرو نه بيزاره دي بلکه دا خبری شيعگانو په هغوي باندي د خانه دروغ ويلی دي، الله دي دوي مره کي کوم طرف ته کاره روان دي.

تفسير قمي کي د (وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ)

(وينهی عن الفحشاء والمنكر والبغى) ايت لاندي ليکي فحشاء ابوبکر دی ، منکر عمر دی او بغی عثمان دی.

مجلسي په بخارالأنوار کي ذکر کوي: په ابوبکر او عمر او امثالو باندي پي د کفر ، دلعن特 او کنخلود ثواب دليلونه دومره ډپر دي چې په دي کتاب کي نه بلکي په ډپرو کتابونو کي به راغونه نه شي، کوم دليلونه چې موږ راوري دي دهغه چا لپاره بسيا کوي چې الله ېسي لاري ته د هدایت اراده کړي وي.

د عاشورا په ورڅ دوي یو سې راولي او عمر ورته وايی، بیا دغه سې دوي په لرګو باندي وهی او په کامو یې ملي تردي چې مړ شي، بیا یوه چېلی راولي او عائشه ورته وايی، بیا شروع شي چې وړغنې تري وباسي، بیا یې په بوټانو او چېلوا باندي وهی تردي چې مړه شي.

همدغه شان شيعگان په هغه ورڅ باندي چې عمر فاروق په کي په شهادت ورسيد د خوشحالی اختر مانځي او د عمر فاروق رضي الله عنه قاتل ته د شجاع الدين بابا لقب ورکوي.

نو مسلمانه وروره! شيعگان خومره ډپر خبيث او کپنه ګر او له دين خخه وتلي او کافر دي چې له انبیاو وروسته په غوره ترينو خلکو کي خه ډول ناکاره عقیده لري؟

چي الله پاک او رسول الله صلی الله علیه وسلم بي صفتونه کري دي، ټول امت بي په عدالت او فضيلت اجھا کري ده، تاريخ بي هم په جهادونو، اسلام ته په سبقت او خيريت باندي بنه گواه دي.

د سنیانو اړوند شیعگان خه عقیده لري؟

د شیعگانو عقیده دا ده چې د سنیانو شتمني او وینې دواړه مباح او روا دي صدوق (لوی شیعه دی) په خپل کتاب (العل) کې د داود بن فرقد په روایت مستندا ذکر کوي: چې ما ابو عبدالله عليه السلام ته وویل: د ناصبیانو (سنیانو) باره کې خه واي؟ هغه وویل: وینه بې حلاله ده خو زه درباندي پورې ټرم خو که دېوال پرې راوغورخوې یا بې بحر ته وارتوي ترخو درباندي ګواهی ونه کړي او توان دي وي وې کړه ما ورته وویل: په شتمني کې بې خه واي؟

هغه وویل: چې خومره دي توان وي هومره ترې واخله، همدا راز شیعگان عقیده لري چې سنیان د یهودو او نصرانیانو نه هم سر سخته کافر دي، خکه یهودان اصلي کافران دي او سنیان مرتد کافران دي، او د ارتداد ګفر په اجماع سره غلیظ ګفر دي.

له دي کبله شیعگان د سنیانو په ضد د کفارو سره مرسته کوي او تاریخ په دې ډېربنې ګواه دي.

په (وسائل الشیعه) کې له فضیل بن یسار خخه نقلوی هغه واي: ما له ابوجعفر نه ډیوبنتل چې ایا شیعه زنانه ناصب (سني) ته په نکاح ورکولی شم؟

هغه وویل:نا سني خو کافر دي او نواصب اهل السنن والجماعت هغه چا ته واي چې له على بن ابي طالب رضي الله عنه سره دېسمني لري، خو ولې شیعگان بیا سنیانو ته نواصب واي.

خکه سنیان دا بوبکر او عمر او عثمان رضي الله عنهم خلافتونه په علي
رضي الله عنه باندي مقدم بولي.

او د درې وارپو فضیلت په علي رضي الله عنه باندي دنبي صلی الله عليه
وسلم د دور خبره ده.

د شیعکانو په نېټ (تقیه) څه ته ویل کېږي؟

د شیعکانو معاصر دین پوهه تقیه داسې تعریفوی: تقیه هغه قول او فعل ته ویل کېږي چې ته بې عقیده نه لري چې له خان او مال خخه دي متوقع ضرر دفع کړي او خپل کرامت خوندي وساتي.

کلیني په اصول الکافی کې واي: ابوعبدالله عليه السلام واي: اى ابو عمره!
نهه برخې د دین تقیه ده، که خوک تقیه نه کوي دین هم نه لري، په شرابو او
مسح علی الخفین نه بغېر تقیه په هر څه کې روا ده.

کلیني له ابوعبدالله عليه السلام خخه دا هم نقلوي چې هغه واي: پرخپل
دین ودار شئ او پر تقیه بې حفاظت وکړئ خوک چې تقیه نه لري ايمان هم
نه لري.

العياذ بالله، د راضه شیعکانو حال تر دې رسبدی دی چې په تقیه سره له
الله نه بغېر په بل چا لوره او قسم هم خوري.

حر العاملي (لوی شیعه دی) په خپل کتاب (وسائل الشیعه) کې له ابن
بکير هغه بې له زراره او هغه بې له ابوجفر نه روایت کوي، ما ورته وویل:
پر دغه خلکو زمونږ تګ راتګ دی، مونږ ته په خپل شتمتنیو کې قسمونه
راکوي او حالانکه مونږ بې زکاتونه ادا کړي وي، هغه وویل: اى زراره! چې
کله ورڅخه دار محسوس کړي نو چې خومره بې خوبنې و هومره ورته قسمونه
و خوره.

ما وویل: در خخه قربان شم ، طلاق او په عتاق هم ورته لوره پورته کولی
شو؟ هغه وویل: هو چې خنگه بې خوبنه وي.

سماعه له ابو عبدالله عليه السلام نه روایت کوي چې فرمایي: که خوک
د اضطرار او اکراه په صورت کې د تقیې په بنسټ لوره او قسم وکړي نو بیخي
نه ګناهکارېږي.

رافضه په تقیه باندې دومره یقین لري چې حق شیعه مذهب له دې نه
بغېر نه عملی کېږي، د تقیې اصول شیعکان سراً او جهراً کشر له مشر خخه
زده کوي او په څانګړي توګه پرې هله عمل درامد کوي چې له سختو سره
مش او ګریوان شي.

ای مسلمانانو له شیعکانو خخه ودار شئ او بپدار شئ په نجف او کربلا
کې د شیعکانو خه عقیده ده؟ او د هغوي په نېړۍ زیارت خومره ثواب لري؟
شیعکان د خپلو امامانو د مزعوم او حقيقی قبرونو خاچيونه په قابل د تقدیس
حرم باندې پېژنی دهغو په نېړ کوفه ، کربلاء، او قم د حرم بنaronه دي.

له صادق عليه السلام خه روایت کوي: اللہ د مکې په نوم حرم لري، د
هغه نېړۍ په نوم حرم لري، امير المؤمنين هم حرم لري چې کوفه ده
او قم زمونږ حرم دي.

د شیعکانو په نېړ کربلا له کعبې هم بهتری لري، په (بخارالأنوار) کې له
ابو عبدالله عليه السلام خخه نقلوي چې هغه واي: اللہ کعبې ته وحی وکړه چې
که د کربلاء خاوره نه وه تاته به مې غوره والي هم نه و درکړي او که هغه خوک
نه ول چې کربلا بې تر خانه رانغارې نو ته به مې نه وي پيدا کړي، او نه به
مې هغه کور پیدا کړي و چې زه پرې فخر کوم، بې حرکته شه هېڅ رپ ونه

خوري، د کربلاه په وړاندې به ذلت او تواضع اختيار کړي او هېڅ دول تکبر ونه کړي، ورنه درته به غصه شم او په جهنم کې به دي لوپه کرم.

بلکې د اسلام د پنځنم رکن د حج له ثواب خڅه هم شیعگان په کربلاه کې د حسین رضي الله عنه د قبر زیارت ډېر افضل او خیر ګنې.

محلسي په خپل کتاب (بخار الأنوار) کې د بشير الدهان په روایت نقلوي واي:

چې ما ابوعبدالله عليه السلام ته وویل: له ما خڅه چې کله حج پاتې شي
نو د حسین قبر ته راشم؟

هغه وویل: اى بشيره ! ډېربنه کار کوي، د اختر له ورڅي پرته که کوم مومن انسان د حسین قبر ته په داسي حالت راشي چې په اړه ېي حق معلومات لري، نولکه د پېغمبر او یا عادل امام په قیادت کې چې ېي شل قبول او منظور حجونه او عمرې کړي وي، او شل ېي د هغه په ملتیا غزاکاني کړي وي،

او که د حسین قبر ته د عرفې په ورڅوک په داسي حالت کې راشي چې په اړه ېي حق معلومات لري لکه د مرسل نېي او یا عادل امام په قیادت کې چې ېي زر قبول او منظور حجونه او عمرې کړي وي، او زر ېي د هغه په ملتیا غزاکاني کړي وي.

غلو په کې تر دي حده رسپدلي د چې عباس الکاشاني په خپل کتاب (مسابیح الجنان) د کربلاه اړوند نهایت زیات غلو په مقام کې واي:

په دي کې شک نشته چې په اسلامي خایونو کې کربلا څانګړي قداست او ديني احترام لري، د نصوصو په اعتبار چې کربلاه ته خومره قداست او شرف ورکړل شوي بل هېڅ څمکې ته نه دي ورکړل شوي.

کربلاء د الله مقدسه او با برکته حُمکه ده، د خصوع او تواضع حُمکه ده،
 د الله غوره کري حُمکه ده او د پوره امن حُمکه ده، کربلاء د الله او د هغه د
 رسول حرم او اسلامي گمبد ده، کربلاء هغه حُمکه ده چي الله پاک پري خپل
 عبادت خوبنگني او دي ته دعوت و رکوي چي د هغه عبادت دي پري وشي،
 کربلاء د الله هغه حُمکه ده چي په خاوره کي بي شفا ده، کوم امتياز او شرف
 او فضيلت چي د کربلاء خاوره او حُمکه لري بل هېڅ خاي بي نه لري ان چي
 کعبه بي هم نه لري.

د عاشوراء په ورئ کي شيعکان خه عقیده لري؟ او دهفوی په نېز يې خه فضیلت دی؟

د محرم په لوړۍ لسو ورخو کې راضي شيعکان د غم او ماتمنونو لپاره د حسین رضي الله عنه په شهادت باندي د غم له کبله مجلسونو جوروی، وبر او ژراکاني پکي کوي، په عامو کو خواو لارو کې په اجتماعي توګه په داسي هالت کې راوخي چې تور لباس يې اچولی وي، او عقیده لري چې دا الله ته د قربت سبب دي، په لاسونو باندي مخونه، او سيني او شاگاني وهی، د ياحسين يا حسین پر کلماتو باندي او زونه په داسي هالت کې پورته کوي چې خپل کالي جامي هم خيري او په خانګري توګه بیا د محرم په لسم باندي، تر دي چې په دي ورئ باندي په هغه ځایونو کې شيعکان پکي وسیري په خصوصي توګه لکه ايران ځانونه په زنځironو او تورو باندي هم وهی، په دي ماتمنونو يې خپل ديني علماء لا پسي راتبزوی چې له کبله يې نن د خلکو د خندا جور شوي دي.

د محمد کاشف الغطاء په نوم يې لوې شيخ خخه د سوکانو او څېړو پونښنه وشهو چې شيعکان يې کوي، هغه وویل: دا الله د شعائر و تعظیم کول دي (وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ) ژباره: خوک چې د الله د شعائر و عظمت او احترام کوي نو دا زړونو له تقوا خخه ده.

درافضه شیعکانو په نېز د (طینه) عقیده څه شی ۵۵؟

له (طینه) څخه د شیعکانو په نېز د حسین رضي الله عنہ د قبر خاوره مراد ده، د محمد النعمان حارثي په نوم لوی شیعه عالم چې په شیخ المفید هم شهرت لري، په خپل کتاب (الزار) کې له ابوعبدالله علیه السلام نه روایت کوي چې هغه وايی د حسین د قبر په خاوره کې له هر ډول رنځ او بیماری څخه علاج دی، دا خاوره تر هر خه لوی دارو درمل دي رافضه شیعکان دا عقیده هم لري چې شیعکان له جلا او سنیان له جلا خاورې څخه پېدا دي.

په معینه توګه سره دواړه ډوله خاورې ګډې وډې شوي دي، په شیعکانو کې چې خومره ګناه او عصیان دي د سنیانو د خاروې له کبله، او په سنیانو کې چې خومره صلاح او امانت دي د شیعکانو د خاورې له برکته، د قیامت په ورځ به د شیعکانو ګناهونه او سرگپونې پر اهل السنۃ (سنیانو) باندې بار شي او د سنیانو حسنات به شیعکانو ته ورکړل شي

په متعه کې د شیعگانو خه عقیده ده او خومره غور ده؟

او د هغوي په نېز بې خه فضيلت دی؟ د شیعگانو په نېز د متعي نکاح دي ته ويل کيږي، چې بسخه يا خپل خان پخپله او يا بې وکيل يا ولې په هغه صورت کې چې جيني وره وي - داسي سري ته په معلوم مهر تر معلومې نېټې پوري ورکړي چې ورله حلاله وي، په دې شرط چې نسيبي يا سبجي مانع ونه لري لکه رضاعت، عدت او احصان العياذ بالله !!!

متعه د شیعگانو په نېز دې فضيلت لري، په كتاب (منهج الصادقين) د فتح الله کاشاني ليکنه کې له صادق خخه روایت کوي متعه زما او زما د پلاړانو دین دی، که خوک متعه کوي زمونږ دین عملی کوي، او که خوک ترې انکار کوي زمونږ له دین خخه انکار کوي، بلکې زمونږ له دین خخه په بل دین روان دی، له حلالې منکوحې خخه د متعي خخه پبدا اولاد بهتری لري، له متعي خخه منکر کافر او مرتد دی، قمي په خپل كتاب (من لا يحضره الفقيه) کې له ابو عبدالله عليه السلام خخه روایت کوي فرمابي:

الله زمونږ په ملګرو (شیعگانو) باندي هر ډول نشه بې شراب حرام کړي
دي او په عوض کې بې ورله متعه ورکړي ده.

شیعگان د متعي لپاره د بنخو معین عدد باندي هم نه دي قايله په (فروع الكافي، التهذيب، الاستبصار) کې له زراره خخه نقلوي چې ما ابو عبدالله عليه السلام ته وویل: چې ایا متعه هم له خلوروښخو سره کول په کار ده؟

هغه وویل: زربنځې هم د متعي په نکاح اخستي شي، هغوي (بنځې) خو

هسې په کرايه دي، محمد بن مسلم له ابوجعفر نه د متعي متعلق روایت کوي، چې په خلورو کې يې عدد محصور نه دي، حکه چې نه دي بنسخو ته طلاق ورکول کپدي شي، نه ميراث وری شي بلکې دوي په کرايه نیول کېږي دا به لاخنګه سمه وي او حالانکه الله پاک واي: (وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ) ژباره: او (مومنان هغه خلک دي چې) دوي خپلو فرجونو لره حفاظت کونکي دي.

(إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكُتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ)

مکر په خپلو بي بيانو او هغو وينځو لره چې د دوي نسي لاسونه يې مالکان دي نو دوي ملامته نه دي.

(فَمَنِ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ)

که له دي نه اخوا خوک تعدا او ظلم وکړي نو دوي له حده تجاوز کونکي دي

له ايت کريمه خخه په نسکاره دول خرگنديري چې بنسخه د نسکاح او يا وينځيتوب له لاري د انسان لپاره حلاليري، او له دي اخوا نوري حرامې دي، متمتعه بنسخه کرايه ګره ده او د نسکاح بنسخه نه ده، نه ميراث وری شي او نه طلاق ورکول کېږي، العياذ بالله مطلب زناګاره ده.

له دي کبله يې مذهبی شيخ طوسی په خپل کتاب (تهذیب الأحكام) کې د شريف خاندان بنسخې متعه دېره بدہ ګنلي دي، هغه واي: که بنسخه له شريف خاندان او عزتمندي کورنۍ خخه وي نو په متعي اخستل يې حکه جائز نه دي چې د هغوي لپاره شرم دي او ذلت وریسي تړل کېږي.

فضیلت شیخ ابن جبرین الله دی ورلره درجات بلند کپری ویلی دی: د متعی په حرام والی باندي د سنت مطهره نه دلیل حدیث ربیع بن سبیره الجھنی دی دی واي چي پلار می د نبی کریم صلی الله علیه وسلم سره وو، چي نبی کریم صلی الله علیه وسلم و فرمایل: ای خلکو مخکی می تاسوته په متعه کی اجازه در کپری وه، خو د متعی نکاح الله پاک ترقیامته پوري حرامه کپه که د چاسره هم په متعه کی زنانه وي هغه دی خوشی کپری او چي هر خه بی ور کپری دی بيرته تري مه اخلي.

د احادیث امام مسلم روایت کپری دی د حدیث شمیره ۱۴۰۶

په بیعت کې شیعکان خه عقیده لري؟

د اثنا عشریه شیعکانو له حکومت پرته رافضه شیعکان نور تول حکومتونه باطل گئي، (الغيبة) د نعماني ليکنه کي له ابو جعفر خخه نقلوي چي هغه واي: د قائم (منتظر مهدي) له راتک مخکي چي خومره جندپي پورته کيږي نو چي خوک يې پورته کوي هغه طاغوت دي ، که حاڪم من عند الله نه وي نوله تقىي نه بغېر يې اطاعت کول جواز نه لري، شیعکانو د خپلوا امامانو نه بغېر نور په هر چا باندي د ظالم، جابر او داسي نور لقبونه لکه د قيات هېڅ اهليت نه لري وغیره بردي، او د لقبونه دوي د مسلمانانو حاڪمانو ته استعمالوي.

د دغو حاڪمانو په سر کې خلفاء راشدين، ابوبکر او عمر او عثمان رضي الله عنهم گئي ، راضي شيعه مذهبه ګمراه عالم مجلسی په خپل کتاب (بحار الأنوار) کي د خلفاء راشدينو متعلق واي: غاصبين، ظالمان او له دين نه مرتدین دي، پراهل بيتو باندي د لمړني او وروستنو تولو ظالمانو باندي دي لعنتونه وي او پر هغه چا چي د دوي په لاره روان دي.

دا د شیعکانو د مذهبی عالم مجلسی وينا ده چي کتاب يې هم د شیعکانو په نېز د الله د پېغمېرانو وروسته په حدیثونو کې غوره ترين کتاب دي، د دي قانون له مخې يې هغه خوک هم طاغوت دي چي د مسلمانانو خلفاؤ تایید کوي، کليني په خپل سند له عمر بن حنظله نه روایت کړي دي چي ما له ابو عبد الله عليه السلام نه پونښنه وکړه چي که زمونبر د دوو کسانو ترمنځ په دين يا ميراث کي جنګ جګړه راشي ايا قاضي يا سلطان ته يې فيصله وړلې شو؟

هغه ووبل: که په حق یا باطل سره خوک دوى ته فيصله یوسی نو که خه هم حق وي خو حرام بي واخستل، خکه چې د طاغوت فيصله بي و منوشه راضيان ايکي يواحې له راضي حکومتونو سره مينه لري.

له دي کبله دوى چې هر چرته کار کوي نو خپلو خلکو ته حکومتونو کې د کار زمينه برابروي ، او زيارة بسي چې له دغې حکومتي کارونو خخه سنیان لري ټیل بasi ترڅو په هر چا باندي واکوال وي، الله دي د دوى له شر نه مسلمانان وساتي!

داهل السنن او شیعکانو تر منځ د خلاف اسباب څه شی دي؟

نظام الدين اعظمي د خپل کتاب (الشيعة والمعنة) په مقدمه کې واي: زمونږ او د اهل السنن تر منځ اختلاف یواخي په فقهی مسائلو کې نه دی لکه متعه او بس نا، بلکې تر منځ موافقی اختلاف اصولی اختلاف دی هو اختلاف مو تر منځ عقیدوي اختلاف دی چې په دې نقاطو کې نخور دی:

رافضيان واي چې قران ناقص او محرف دی او مونږ وايو چې قران د الله کلام دی، پوره دی او هېڅ نقصان نه لري، او تر هغه به پکې کوم تبدیل او تحریف ونه شي چې الله پاک حمکه او خه چې پر حمکه باندې دی په میراث کې واخلي، او الله پاک هم دا فرمایي (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الْكِتَابَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ).

ژباره: مونږ قران کريم ناز کړي دی او مونږې حفاظت په خپله کو.

رافضه شیعکان واي: د لې شمبر په استثناء د رسول الله صلی الله علیه وسلم له وفات نه وروسته صحابه کرام بېرته مرتد شوي دي او بېرته په شا ګرځدلي دي، په دین او امانت کې بي خیانت کړي دي، او په خصوصي توګه بیا ابوبکر او عمر او عثمان رضي الله عنهم، له دې کبله درهواره د شیعکانو په نېټ سرسخته کافران، ګمراهان او سرکشه دي، خو ولې مونږ وايو: درسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه کرام له انبیاو وروسته غوره خلک دي، دوي ټول عادلان دي، هم په خپل نقل کې ثقه دي او هم بي په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې دروغ نه دي تړلې.

رافضه شیعکان واي: دولس واره شيعي امامان له کناه او خطا خخه

معصوم دي، هم په غييو او هم په تولو علومو پوهيري چې ملائيکو، پېغمبرانو او رسوانوته ورکړل شوي ول، هغوي په کان او ما يکون تولو باندي علم لري هېڅ شى تري پت او پناه نه دي، هغوي د ځمکې په تولو ژبو باندي پوهيري، او زمکه هم د دوي ده.

خو ملي مونږ وايو : دوي د نورو په خېر انسانان دي او ورسره هېڅ فرق او تويير نه لري، په دوي کې ځينې علماء، ځينې فقهاء او نور ځينې پې خلفاء دي، مونږ ورته د هغه خه نسبت نه کو چې هغوي پې دعوه نه وي کړي، بلکې هغوي له دي خخه منعه فرماليکي ده او براءت پې تري اعلان کړي دي، د سنیانو موحدینو او د شيعگانو مشرکینو ترمنځ د سولي سلا خه حکم دي؟

د سنیانو او راضي شيعگانو ترمنځ د سولي سلا اړوند سماحة الشیخ عبدالعزيز رحمه الله وايي: د سنیانو او راضي شيعگانو ترمنځ جور جاري هېڅ امکان نه لري، څکه چې دواړه عقیدې سره بېلې او جلا دي، د اهل السنن والجماعت عقیده د الله توحيد او خالص د هغه عبادت کول دي، نه به ورسره مقرې ملائک او نه به ورسره مرسل پېغمبر په دعاء کې شريکولی شي.

په غييو باندي ايکې يواځې الله پوهيري، او له صحابه کرامو سره مينه او محبت کول، او عقیده لرل چې دوي له ابنيا وروسته تر هر چا غوره خلک دي، په تولو کې غوره ابوبکر او بیا عمر او بیا عثمان او بیا علي رضي الله عنهم او بیا قول دي.

خو ملي راضي شيعگانو تول د دې ضد دي، لکه چې د عقیدوي اختلاف له کبله د اهل السنن او د یهوداني، نصرانيانو او بدپرسته مشرکانو ترمنځ جور جاري نه شي راتللي، داسي له شيعگانو سره هم سوله سلا نه شي کبدی.

په راضي شيعگانو کې د سلفو او خلفو اقوال:

أشہب بن عبدالعزیز واي: له امام مالک نه د شیعکانو باره کې پونستنه وشوه هغه وویل: مه ورسره خبرې کوئ او مه تري روایتونه کوئ خکه دوي دروغ واي.

او امام مالک دا هم واي: خوک چې د رسول الله صلیالله علیه وسلم ملکگرو ته سپکې سپورې واي نو بیخی د مسلمان نوم نه لري ، او يا بې داسې وویل : دوي په اسلام کې بیخی برخه نه لري .

ابوحاتم واي: مونږ ته حرمله وویل چې ما له امام شافعي رحمة الله نه واورېدل ویل بې: د دروغو پر گواهی باندي مې د شیعکانو په خبر نور خوک ونه ليدل.

عبدالله بن احمد بن حنبل واي: ما مې له پلار نه د شیعکانو باره کې پونستنه وکړه چې رافضه خوک دي: هغه وویل: هغه خوک چې ابوبکر او عمر ته کنخلې او سپورې ستغې واي.

چا چې تري د ابوبکر او عمر رضي الله عنهم متعلق پونستنه وکړه هغه وویل: د رحمت کلمات پرې ووايhe او خوک چې ورسه کينه کوي تري برائت اعلان کړه.

خلال له ابوبکر مروزي نه روایت کړي دي چې ما له ابوعبدالله خخه پونستنه وکړه چې ابوبکر او عمر او عايشې رضي الله عنهم ته خوک کنخلې کوي خه حکم لري؟ هغه وویل: بیخی مسلمان نه دي. زما مسلمانه روره!! پر تا باندي واجب دي چې له شیعکانو خه ودار شئ او هېڅ دول عمل درامد ورسره ونه کړي.

IslamHouse.com

 [islamhouseps](#)

 [IslamHousePs](#)

 [IslamHousePs](#)

 [islamhouse.com/ps/](#)

For more details visit
[www.GuideToIslam.com](#)

contact us :Books@guidetislam.com

 [Guidetislam.org](#) [Guidetoislam1](#) [Guidetoislam](#) [www.Guidetoislam.com](#)

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

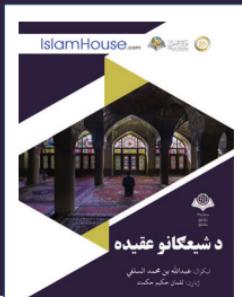
هاتف: +٩٦٦١٤٤٥٤٩٠٠ - فاكس: +٩٦٦١١٤٩٧٠١٢٦ ص ب: ٢٩٤٥٧ - الرياض: ١١٤٥٧

ISLAMIC PROPAGATION OFFICE IN RABWAH

P.O.BOX 29465 RIYADH 11457 TEL: +966 11 4454900 FAX: +966 11 4970126

د شیعگانو عقیده

په دی کتاب کي د شیعگانو بعضی عقیدي د سؤال او جواب په شکل کي او د هغوي د
معتبرو کتابونو نه په ډير حکلي طریقي سره بیان شوي دي.

IslamHouse.com

مرکز اصولی
OsoulCenter
www.osoulCenter.com

